

Vec C-163/20

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

16. apríl 2020

Vnútroštátny súd:

Bundesfinanzgericht

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

16. apríl 2020

St'ážovateľka:

AZ

Dotknutý orgán:

Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet konania vo veci samej

Sťažnosť proti rozhodnutiu, ktorým bola zamietnutá žiadosť zamestnankyne, ktorá má bydlisko v Česku a je zamestnaná v Rakúsku, o poskytnutie rodinného prídavku vo výške, ktorá sa vypláca zamestnancom s bydliskom v Rakúsku

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výklad práva Únie, článok 267 ZFEÚ

Prejudiciálna otázka

Majú sa článok 18 a článok 45 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, článok 7 ods. 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie, článok 4, článok 5 písm. b), článok 7 a článok 67 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, ako aj článok 60 ods. 1 druhá veta nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, vykladať v tom zmysle, že bránia uplatňovaniu vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá stanovuje, že rodinné dávky na dieťa, ktoré sa v skutočnosti trvale nezdržiava na území členského štátu, ktorý vypláca tieto rodinné dávky, ale v skutočnosti sa zdržiava na území iného členského štátu Európskej únie, inej zmluvnej strany Dohody o Európskom hospodárskom priestore alebo Švajčiarska, sa majú upraviť na základe porovnávacej cenovej úrovne zverejnenej Štatistickým úradom Európskej únie pre príslušný štát v pomere k členskému štátu, ktorý vypláca rodinné dávky?

Uvádzané predpisy práva Únie

Zmluva o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ), články 18 a 45

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, odôvodnenie 16, články 1, 3, 4, 5, 7 a 67 a článok 68 ods. 2

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, článok 60 ods. 1

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie, článok 7 ods. 1 a 2

Uvádzané vnútroštátne právne predpisy

Familienlastenausgleichsgesetz 1967 (zákon o vyrovnávaní rodinných výdavkov z roku 1967 – FLAG 1967), § 1, 2, 5, 8, 8a a 11, § 33 ods. 3 bod 2, § 53 a 55

Einkommensteuergesetz 1988 (zákon o dani z príjmov z roku 1988 – EStG 1988), § 33 ods. 3

Verordnung der Bundesministerin für Frauen, Familien und Jugend und des Bundesministers für Finanzen über die Anpassung der Familienbeihilfe und des Kinderabsetzbetrages in Bezug auf Kinder, die sich ständig in einem anderen Mitgliedstaat der EU oder einer Vertragspartei des Europäischen Wirtschaftsraumes oder der Schweiz aufhalten (nariadenie spolkovej ministersky pre ženy, rodiny a mládež a spolkového ministra financií o úprave rodinného prídavku a daňového bonusu na deti, ktoré sa trvale zdržiavajú na území iného členského štátu EÚ alebo zmluvnej strany Dohody o Európskom hospodárskom priestore alebo Švajčiarska) – Familienbeihilfe-Kinderabsetzbetrag-EU-Anpassungsverordnung (nariadenie o úprave rodinného prídavku a daňového bonusu v kontexte EÚ), BGBl. II č. 318/2018, § 1 až 5

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

Sťažovateľka a jej manžel bývajú spolu s dvoma spoločnými maloletými deťmi v Českej republike. Sťažovateľka denne dochádza za prácou do Rakúska a jej manžel pracuje v Českej republike. Finanzamt Hollabrunn Korneuburg Tulln (Finančný úrad Hollabrunn Korneuburg Tulln, Rakúsko) vyplácal sťažovateľke od roku 2016 rozdielovú platbu (diferenčná platba, resp. vyrovnávací platba) podľa nariadenia č. 883/2004 vo výške doplatku, ktorý zodpovedá rozdielu medzi nárokom na rodinné dávky v Českej republike a nárokom na rodinné dávky v Rakúsku. Tento rozdielový doplatok sa do decembra 2018 vyplácal v celkovej výške 374,80 eura (z toho pripadal 238,00 eura na rodinný prídavok a 116,80 eura na daňový bonus na obidve deti). Na základe ustanovení § 8a FLAG 1967 a § 33 ods. 3 bodu 2 EStG 1988, ktoré nadobudli účinnosť 1. januára 2019, bola táto platba prispôbená hodnote, ktorá vyplýva z porovnávacej cenovej úrovne zverejnenej Štatistickým úradom Európskej únie k rozhodujúcemu dňu, ktorým je 1. jún 2018, v súvislosti s pomerom kúpnej sily v Českej republike v porovnaní s Rakúskom. Je to mesačná suma v celkovej výške 232,00 eura (z toho pripadá 159,70 eura na rodinný prídavok a 72,30 eura na daňový bonus na obidve deti).

Keďže sťažovateľka nesúhlasí s týmto znížením, požiadala na Finančnom úrade Hollabrunn Korneuburg Tulln o „úplnú neindexovanú vyrovnávaciu platbu rodinného prídavku“. Finančný úrad túto žiadosť zamietol a po predbežnom konaní o sťažnosti, v ktorom finančný úrad nesúhlasil s výhradami týkajúcimi sa práva Únie, ktoré uviedla sťažovateľka, predložil sťažnosť na Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd, Rakúsko), aby o nej rozhodol. Na Bundesfinanzgericht (Spolkový finančný súd) sa vedie mnoho podobných konaní.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

Je sporné, či sa ako vymeriavací základ na poskytnutie tohto rozdielového doplatku majú stanoviť rakúske rodinné dávky (rodinný prídavok a daňový bonus, ktorý sa vypláca spolu s ním) v tej výške, v akej sa vyplácajú od roku 2019 na deti, ktoré skutočne bývajú v Rakúsku, alebo či sa má táto výška prispôbiť cenovej úrovni v Českej republike. Sťažovateľka zastáva názor, že „mobilní pracovníci majú rovnaký nárok na rodinné dávky ako miestni zamestnanci, bez ohľadu na miesto bydliska dotknutých detí“. Finančný úrad s tým nesúhlasil.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Spornému rozhodnutiu predchádzala diskusia o tom, či je indexácia rodinných dávok, ktoré patria do pôsobnosti koordinačných právnych predpisov Únie, zlučiteľná s právom Únie. Európska komisia v novembri 2016 nevyhovela žiadosti viacerých rakúskych spolkových ministerstiev, aby sa zaoberala otázkou indexácie rodinných dávok (určených na vývoz) a predložila návrh na zmenu predpisov na koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia.

Vtedajšie spolkové ministerstvo pre rodiny a mládež – po dohode so spolkovým ministerstvom financií – s odkazom na právny posudok profesora Viedenskej univerzity pre pracovné a sociálne právo predložili 5. januára 2018 na posúdenie ministerský návrh spolkového zákona, ktorými sa mení FLAG 1967 a EStG 1988. Dňa 2. mája 2018 vtedajšia spolková vláda predložila vládny návrh, ktorý bol – pokiaľ ide o navrhovanú indexáciu – v podstate zhodný s ministerským návrhom. Tento vládny návrh 24. októbra 2018 väčšina v Nationalrat (Národná rada, Rakúsko) prijala. Indexácia sa začala uplatňovať na rodinné dávky, ktoré sa mali vyplácať od 1. januára 2019.

Európska komisia začala 24. januára 2019 proti Rakúsku konanie o nesplnení povinnosti. Toto konanie sa momentálne nachádza v druhej fáze. Komisia vo svojom stanovisku z 25. júla 2019 vyjadrila názor, že rakúsky mechanizmus indexácie je diskriminačný, keďže vedie k zníženiu rodinných prídavkov a príslušných daňových úľav pre pracovníčky a pracovníkov v Rakúsku len preto, lebo ich deti bývajú v inom členskom štáte. Skutočnosť, že životné náklady v jednom členskom štáte sú nižšie než v Rakúsku, nie je relevantná pre dávky, ktoré sa vyplácajú ako paušálna suma bez ohľadu na skutočné životné náklady na dieťa. Podľa dostupných informácií sa Komisia v tejto veci zatiaľ neobrátila na Súdny dvor.

V právnickej literatúre prevážil názor, že indexácia vyvázaných rodinných dávok nie je v súlade s právom Únie, ale tiež sa objavil názor, že táto indexácia je v súlade s právom Únie. Správne uplatnenie práva Únie nie je také zřejmé, že by nezostával priestor pre akúkoľvek dôvodnú pochybnosť.

Nárok na doplatok vo výške rozdielu medzi českými a rakúskymi rodinnými dávkami

Podľa článku 68 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 883/2004 platí, že ak sa počas rovnakého obdobia a pre tých istých rodinných príslušníkov dávky poskytujú podľa právnych predpisov viac ako jedného členského štátu na rovnakom základe, v prípade nárokov, ktoré existujú na základe činnosti ako zamestnanec alebo samostatne zárobkovo činná osoba, majú prednosť právne predpisy členského štátu miesta bydliska detí. Podľa odseku 2 v prípade súbehu nárokov sa rodinné dávky poskytujú v súlade s právnymi predpismi určenými za prednostné právne predpisy v súlade s odsekom 1, pričom nároky na rodinné dávky na základe iných právnych predpisov sa pozastavia až do výšky poskytovanej podľa prvých uvedených právnych predpisov a rozdielový doplatok sa v prípade potreby poskytne vo výške, ktorá prevyšuje túto sumu (pozri rozsudok Súdneho dvora z 18. septembra 2019, Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, bod 41, a ďalej v tejto súvislosti rozsudok Súdneho dvora z 30. apríla 2014, Wagener, C-250/13, EU:C:2014:278, bod 46).

Je nesporné, že Rakúsko vypláca sťažovateľke rodinné dávky v rozsahu, v akom prevyšujú české rodinné dávky.

Rodinný prídavok a daňový bonus sa majú považovať za dávku sociálneho zabezpečenia, keďže sa priznávajú príjemcom mimo akéhokoľvek individuálneho a diskrečného posúdenia osobných potrieb na základe zákonom stanovenej situácie a vzťahujú sa na jedno z rizík výslovne uvedených v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 883/2004 [písmeno j) – rodinné dávky] (pozri rozsudok Súdneho dvora z 18. decembra 2019, UB, C-447/18, EU:C:2019:1098).

Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora majú členské štáty právomoc upraviť svoj systém sociálneho zabezpečenia, ale pri výkone tejto právomoci musia dodržiavať právo Únie a predovšetkým ustanovenia ZFEÚ, ktoré priznávajú každému občanovi Únie právo voľne sa pohybovať a zdržiavať sa na území členských štátov (pozri rozsudok Súdneho dvora z 23. januára 2020, ZP, C-29/19, EU:C:2020:36, bod 39, ako aj bod 41 a tam citovanú judikatúru).

Vnútroštátna právna úprava, ktorú uplatnil finančný úrad, môže odporovať najmä – pokiaľ ide o primárne právo – článku 18 a článku 45 ods. 1 ZFEÚ, ako aj – pokiaľ ide o sekundárne právo – článku 7 ods. 1 a 2 nariadenia č. 492/2011, článkom 4, 5, 7 a 67 nariadenia č. 883/2004 a tiež článku 60 ods. 1 druhej vete nariadenia č. 987/2009.

Vnútroštátny súd poukazuje v tejto súvislosti najmä na rozsudky z 15. januára 1986, Pinna, 41/84, EU:C:1986:1; zo 6. októbra 1995, Martinez, C-321/93, EU:C:1995:306, bod 21; zo 7. novembra 2002, Maaheimo, C-333/00, EU:C:2002:641, bod 32; z 22. októbra 2015, Trapkowski, C-378/14, EU:C:2015:720, bod 35; z 12. marca 2020, SJ, C-769/18, EU:C:2020:203, bod 43;

z 2. apríla 2020, FV a GW, C-802/18, EU:C:2020:269, bod 24, a z 18. septembra 2019, Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, bod 38).

Podľa primárneho práva sú zakázané tak zjavné, ako aj skryté formy diskriminácie. V tejto súvislosti bolo počas parlamentnej diskusie, ktorá viedla k prijatiu rozhodnutia o indexácii, uvedené, že sa nerozlišuje podľa štátnej príslušnosti, ale sa vychádza z miesta bydliska a aj v prípade detí, ktoré sú rakúskymi štátnymi príslušníkmi, a žijú v inom členskom štáte, dochádza k indexácii podľa skutočných životných nákladov. Tiež sa poukázalo na to, že Komisia v úmysle zabrániť vystúpeniu Spojeného kráľovstva z Únie vypracovala návrh, ktorý stanovoval indexáciu rodinných dávok. Komisia indexuje platy svojich úradníkov, ktorí nežijú v Bruseli alebo Luxemburgu, ako aj rodinné dávky na ich deti (pozri nariadenie č. 1296/2009).

Článok 5 písm. b) a článok 67 nariadenia č. 883/2004 sa podľa významu ich znenia v bežnej reči majú chápať tak, že fikcie, ktoré sú v nich stanovené, v predmetnom konaní spôsobujú, že deti sťažovateľky sa v súvislosti s rovnoprávnosťou, ktorá je zakotvená v uvedených ustanoveniach, majú z právneho hľadiska považovať za osoby, ktoré majú bydlisko v Rakúsku, aj keby tieto deti v skutočnosti bývali v Českej republike, a preto sa má vyplatiť rozdielový doplatok podľa článku 68 ods. 2 nariadenia č. 883/2004 bez ohľadu na vnútroštátne predpisy, ktoré vyžadujú indexáciu. Ak sa použije fikcia, že rodinní príslušníci bývajú v Rakúsku, existuje tiež nárok na rodinný prídavok v rovnakej výške, v akej sa vypláca na deti s bydliskom v Rakúsku.

V prospech tohto výkladu svedčí tiež skutočnosť, že rakúsky zákonodarca v § 53 ods. 1 druhej vete FLAG 1967 v podstate prebral znenie článku 67 prvej vety nariadenia č. 883/2004 do vnútroštátneho práva, ale v § 53 ods. 4 FLAG 1967 výslovne stanovil, že § 53 ods. 1 druhá veta FLAG 1967 sa v súvislosti s pravidlami indexácie uvedenými v § 8a ods. 1 až 3 FLAG 1967 neuplatní, teda podľa jeho názoru je zrejme uplatnenie indexácie predsa v rozpore s fikciou pobytu v štáte, ktorý vypláca dávku.

Fikcia bydliska vedome odstraňuje rozdielne potreby týkajúce sa bývania, vzdelávania a živobytia v závislosti od štátu bydliska. Nezávisle od miesta bydliska dieťaťa existuje nárok na rovnaký druh dávky v rovnakej výške. Indexáciou výška rakúskych rodinných dávok jednoznačne vychádza zo skutočného miesta bydliska dieťaťa.

V parlamentnej diskusii sa tiež poukázalo na to, že aj po indexácii sú rakúske rodinné dávky väčšinou oveľa vyššie než dávky poskytované štátom bydliska.

Podľa článku 60 ods. 1 nariadenia č. 987/2009 sa na účely uplatňovania článkov 67 a 68 nariadenia č. 883/2004 zohľadní situácia celej rodiny, ako keby sa na všetky zúčastnené osoby vzťahovali právne predpisy dotknutého členského štátu a ako keby všetky mali bydlisko v tomto členskom štáte, najmä pokiaľ ide o nárok osoby na takúto dávku.

V súlade s vyššie uvedeným Súdny dvor vo svojich rozsudkoch z 22. októbra 2015, Trapkowski, C-378/14, EU:C:2015:720, bod 35, a z 18. septembra 2019, Moser, C-32/18, EU:C:2019:752, bod 38, potvrdil, že „fikcia upravená v článku 67 nariadenia č. 883/2004 má umožniť určitej osobe uplatniť nárok na rodinné dávky pre rodinných príslušníkov, ktorí majú bydlisko v inom členskom štáte než v tom, ktorý je povinný vyplácať tieto dávky, ako keby žili v naposledy uvedenom členskom štáte“.

Ak sa použije fikcia, že rodinní príslušníci bývajú v Rakúsku, existoval by teda nárok na rodinný prídavok v rovnakej výške, v akej sa vypláca na deti s bydliskom v Rakúsku. Inak povedané, normotvorca Únie sa vedome rozhodol pre rovnaké zaobchádzanie v zmysle nároku na rovnaké dávky, pokiaľ ide o druh a výšku.

Vo veci Trapkowski však išlo v podstate o otázku, či článok 60 ods. 1 tretia veta nariadenia č. 987/2009 vyžaduje, aby nárok na prídavky na deti prináležal rodičovi žijúcemu v členskom štáte, ktorý je povinný vyplácať tieto dávky, pretože druhý rodič žijúci v inom členskom štáte nepodal žiadosť o priznanie prídavkov na deti, pričom Súdny dvor na túto otázku odpovedal záporne.

Vo veci Moser Súdny dvor spresnil, že článok 60 ods. 1 druhá veta nariadenia č. 987/2009 sa má uplatniť na všetky dávky vyplácané podľa článku 68 nariadenia č. 883/2004.

Súdny dvor však vo veci Moser v súvislosti s príspevkom na starostlivosť o dieťa, o ktorý išlo v uvedenej veci, rozhodol, že rozdielový doplatok podľa článku 68 nariadenia č. 883/2004 sa má vyplácať podľa skutočne dosiahnutého príjmu v štáte zamestnania, ktorý je povinný vyplácať túto dávku, a poukázal na to, že v rámci cezhraničných situácií je mzda vo všeobecnosti vyššia v štáte zamestnania pracovníka.

Dávky na vyrovnanie rodinných výdavkov

Podľa článku 1 písm. z) nariadenia č. 883/2004 „rodinná dávka“ znamená všetky vecné alebo peňažné dávky, ktorú sú určené na pokrytie rodinných výdavkov“. V § 1 FLAG 1967 sa hovorí o tom, že dávky stanovené na základe tohto zákona sa poskytujú „na zabezpečenie vyrovnanie výdavkov v záujme rodiny“. Podľa prípravných dokumentov týkajúcich sa tohto zákona tu ide o zníženie zaťaženia podľa skutočných životných nákladov, ktoré sa môže líšiť v závislosti od miesta bydliska. Ak by sa dávka napriek rozdielnej cenovej úrovni poskytovala v absolútne nezmenenej výške, došlo by buď k nadmernej podpore alebo prerozdeleniu prostriedkov, ktoré základné slobody nevyžadujú (ak je krajina bydliska dieťaťa krajinou s nízkou kúpnu silou), alebo k nedostatočnej podpore (ak je krajina bydliska dieťaťa krajinou s vyššou kúpnu silou), ktorá bráni výkonu práva na slobodu pohybu.

Rakúske rodinné dávky sa na jednej strane financujú z fondu na vyrovnanie rodinných výdavkov, ktorý tvoria predovšetkým príspevky zamestnávateľov, ktorých výška závisí od sumy miezd, ktoré zamestnávatelia vyplácajú, ale aj podiely na výnosoch z dane z príjmov právnických a fyzických osôb (rodinný prídavok), a na druhej strane zo všeobecných výnosov z dane z príjmov fyzických osôb (daňový bonus). Sťažovateľka tvrdí, že svojím príjmom spolufinancuje rakúske rodinné dávky, a preto má nárok na ich vyplatenie v plnej výške; v tejto súvislosti poukazuje na návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mancini 21. mája 1985 vo veci Pinna, 41/84, EU:C:1985:215, bod 6.C).

Pokiaľ ide o výklad článku 7 nariadenia č. 883/2004, podľa názoru vnútroštátneho súdu treba konštatovať, že na základe významu jeho znenia v bežnej reči by sa na indexáciu rodinných dávok, ktoré sa majú poskytovať na základe nariadenia č. 883/2004, v Rakúsku – a to aj v prípade, ak by sa jej netýkala fikcia stanovená v článku 67 nariadenia č. 883/2004 – podľa článku 7 nariadenia č. 883/2004 vzťahoval zákaz zmeny (v tomto konaní zákaz zníženia) v dôsledku skutočného miesta bydliska rodinných príslušníkov. V prípravných dokumentoch týkajúcich sa zákona sa okrem iného uvádza, že podporný účinok v zmysle primeraného riešenia má závisieť od skutočných okolností týkajúcich sa úhrady životných nákladov bez ohľadu na skutočné finančné dôsledky. Nejde o to, či sa rodinné dávky môžu alebo nemôžu indexovať, ale o to, či sa vývozná povinnosť týkajúca sa rakúskeho rodinného prídavku, ktorá v predmetnom návrhu nie je spochybnená, vzťahuje na sumu alebo hodnotu. V tejto súvislosti sa zastáva názor, že je prípustné indexovať peňažnú dávku, ktorá nie je financovaná z príspevkov zamestnancov, pri dodržaní zákazu diskriminácie, ktorý vyplýva zo slobody pohybu.

Podľa názoru zástancov súladu rakúskej právnej úpravy s právom Únie sa rakúska peňažná dávka „neznižuje“, keďže pri vážení rodinného prídavku a ostatných rodinných dávok podľa kúpnej sily sa zohľadňujú rozdielne životné náklady v príslušnej krajine bydliska, a tak sa vždy zabezpečuje dostupnosť takého istého spotrebného koša. Dávka sa mení len „číselne, resp. z hľadiska sumy, a nie z hľadiska hodnoty“. Keďže cieľom zohľadnenia životných nákladov je len zabezpečiť rovnaké zaobchádzanie a toto zohľadnenie sa uplatňuje aj v iných oblastiach právneho poriadku, zdá sa, že nie je principiálne neprimerané.

Cieľom výpočtu parity kúpnej sily je práve materiálno-hodnotová nemennosť a konštantnosť rodinných dávok. Peňažná dávka by teda mala byť – pokiaľ ide o jej hodnotu – dokonca nezmenená v porovnaní s tuzemskou situáciou a nemali by ju ovplyvňovať rozdiely v inflácii a kúpnej sile medzi členskými štátmi. Slovné spojenie „ako keby“ použité v článku 67 nariadenia č. 883/2004 by sa teda malo chápať v tom zmysle, že výška rodinných dávok pre rodinných príslušníkov, ktorí bývajú v inom členskom štáte, nemusí zodpovedať výške rodinných dávok pre rodinných príslušníkov, ktorí bývajú v tuzemsku, formálne (z hľadiska sumy), ale materiálne (z hľadiska hodnoty). Z posúdenia súvisiaceho s hodnotou preto vyplýva záver, že podľa rakúskeho modelu zmena miesta bydliska v rámci Únie, Európskeho hospodárskeho priestoru alebo Švajčiarska nemôže ovplyvniť, zmeniť

ani znížiť rakúske rodinné dávky, ale ich hodnota je v každom štáte bydliska rovnaká. Nezdá sa, že v prípade modelu, ktorý zabezpečuje rodinný prídavok v Únii, v EHP alebo vo Švajčiarsku, ktorý je viazaný na hodnotu, v rovnakom (hodnotovom) rozsahu ako v prípade pobytu v tuzemsku, by dochádzalo k jednostrannému zaťaženiu. Migrujúci pracovníci v tomto prípade nestratia nijaké práva na sociálne zabezpečenie v niektorom z členských štátov, čo by ich mohlo odradiť od toho, aby využili svoje právo na slobodu pohybu.

Pokiaľ v Európe stále existujú veľké rozdiely v kúpnej sile, tento model môže jednak prispieť k väčšej spravodlivosti a jednak dokonca podporiť mobilitu, a teda aj slobodu pohybu pracovníkov.

V parlamentnej diskusii sa však poukázalo aj na to, že napríklad v rámci Rakúska nedochádza v prípade odlišných životných nákladov v jednotlivých regiónoch k indexácii a rakúsky rodinný prídavok a daňový bonus sú paušálne dávky, ktoré nezohľadňujú okolnosti súvisiace s miestom bydliska. Tiež existuje rozdiel medzi východným Slovenskom a Západom, lebo v bratislavskom regióne sú životné náklady podstatne vyššie než napríklad vo viedenskom regióne. Nezohľadňujú sa všetky tieto rozdielne regióny a tieto rozdielne životné náklady. Okrem toho bola pozornosť upriamená na skutočnosť, že práve pri prostriedkoch na zabezpečenie starostlivosti a pokrytie potrieb dieťaťa, ktoré sú potrebné pre malé deti, ide často o rovnaké produkty ako v Rakúsku, ktoré tam majú tiež rovnakú cenu.

Tiež sa namieta, že poberatelia prídavku nezabezpečujú živobytie dieťaťa len spotrebným košom zaplateným v štáte bydliska dieťaťa, ale nakupujú aj v štáte zamestnania.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že Súdnemu dvoru treba podľa článku 267 ZFEÚ predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania.